



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1492/2019
30.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18622/18 од 14.12.2018. године, у седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 18622/18 од 14.12.2018. године

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 183/15 од 27.06.2018. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште, катастарску парцелу .. њива прве класе у површини од 4694 м², уписане у лист непокретности број .. КО ..., чији је ванкњижни власник предлагач, а на основу пресуде Петог општинског суда у Београду П 1051/08 од 19.05.2008. године, која је постала правноснажна 12.06.2008. године и оверене изјаве два сведока Ов I број ../2015 од 19.03.2015. године, које је експроприсано уз накнаду решењем Одељења за општу управу и имовинско-правне послове Општине Гроцка број ../2015 од 02.03.2015. године, које је постало правноснажно 11.05.2015. године и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати накнаду у укупном износу од 7.745.100,00 динара са законском затезном каматом од 27.06.2018. године, као дана пресуђења. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка плати 172.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 18622/18 од 14.12.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 408. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку-ЗПП („Сл. гласник РС, бр. 72/11, 87/18), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Градске општине Гроцка, Одељења за општу управу и имовинско-правне послове Општине Гроцка број ../2015 од 02.03.2015. године, исправљеним Закључком од 21.04.2015. године, уз накнаду експроприсано је земљиште у корист Града Београда, ради изградње постројења за управљање отпадом, санације и проширења Депоније „Винча“ и то катастарска парцела број .., њива прве класе, у површини од 4694 м², уписана у лист непокретности број .. КО ..., власништво пок. ББ. С обзиром да ванкњижни власник наведене непокретности, овде предлагач, није био сагласан са достављеном понудом противника предлагача, односно да је цена која је понуђена по м² ниска, донет је Закључак да се списи доставе надлежном суду ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност. Из налаза и мишљења судског вештака геодетске струке утврђено је да тржишна вредност заснована на компаративном принципу процене 1 м² катастарске парцеле број .. износи 1.650,00 динара по 1 м², па имајући у виду површину предметне катастарске парцеле од 00 х 46 а 44 м², да тржишна вредност предметне катастарске парцеле на дан вештачења износи 7.745.100,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови, сагласно члану 41, 42. и 61. Закона о експропријацији одредили накнаду за трајно изузето земљиште у утврђеној висини тржишне вредности.

Чланом 41. став 2. Закона о експропријацији, прописано је да се висина накнаде у новцу за експроприсану непокретност одређује према тржишној цени, према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигну, према околностима у време доношења првостепене одлуке о накнади. Чланом 42. став 1. истог закона, прописано је да се накнада за експроприсано пољопривредно земљиште и грађевинско земљиште одређује у новцу према тржишној цени таквог земљишта, ако законом није другачије прописано, док је ставом 2. одређено да процену тржишне цене из става 1. овог члана врши орган надлежан за одређивање пореза на пренос апсолутних права непокретности.

Према члану 136. став 2. Закона о ванпарничном поступку, поред процене коју је дала Пореска управа суд може да изведе и друге доказе које учесници предложи и одреди вештачење, уколико оцени да је од значаја за одређивање накнаде.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и напред цитиране одредбе закона, неосновано се ревизијом противника предлагача указује да су

нижестепени судови приликом одлучивања о висини накнаде погрешно применили материјално право. Наиме, орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, сагласно члану 42. Закона о експропријацији врши процену тржишне цене за експропријацију конкретне непокретности, с тим да није искључена могућност да се на околност висине тржишне цене одреди вештачење или изведу други предложени докази, будући да суд у том поступку није искључиво везани проценом Пореске управе. С обзиром да тржишна вредност непокретности утврђена од стране Пореске управе представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност коју суд може да одреди, то и у ситуацији када се не постигне споразум о накнади суд је једино надлежан да у ванпарничном поступку одреди висину накнаде. Супротно наводима ревизије правилно је одређена висина накнаде на основу налаза и мишљења судског вештака, које је засновано на компаративном принципу процене 1 м² земљишта намењеног изградњи постројења и доградњи постојеће депоније у циљу обезбеђивања простора за одлагање градског комуналног отпада у висини тржишне вредности експроприсане непокретности, према ценама у време доношења одлуке.

Како се ни осталима наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијаног решења, то је Врховни касациони суд на основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић